

Sygnatura akt VI K 370/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 maja 2015 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku, VI Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący : SSR Anna Wołosecka - Berk

Protokolant : Aneta Elżbieciak

w obecności Prokuratora Joanny Pery - Lechocińskiej

po rozpoznaniu dnia 04.III., 15.IV. i 19.V.2015r. sprawy karnej

M. P. (1)

urodz. (...) w W.

syna J. i T. zd. Z.,-

oskarżonego o to, że:

w dniu 14 stycznia 2014 roku w N., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z ustaloną osobą, usiłował dokonać kradzieży z włamaniem do samochodu ciężarowego marki I. o nr rej. (...) w ten sposób, że po uprzednim pokonaniu zamka w drzwiach dostał się do jego kabiny skąd niczego nie zabrał z uwagi na brak przedmiotów będących w jego zainteresowaniu, czym działał na szkodę firm (...) oraz A. W. (1), przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa będąc uprzednio skazany prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 15.01.2008r. sygn. akt IIK 457/07 za przestępstwo podobne z art. 280§1 kk na karę 2 lat pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od 01 lipca 2007r. do 21 listopada 2007r., od 01 kwietnia 2009r. do 29 kwietnia 2009r. oraz od 28 kwietnia 2011r. do 28 maja 2012r.,-

tj. o czyn z art. 13§1 kk w zw. z art. 279§1 kk w zw. z art. 64§1 kk,-

----- / -----

I. oskarżonego **M. P. (1)** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku z tym, że przyjmuje, iż był on uprzednio skazany prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Dzierżonowie z dnia 15 stycznia 2008r. sygn. akt II K 457/07 i za to na podstawie art. 14§1 kk w zw. z art. 279§1kk w zw. z art. 64§1 kk wymierza mu 1 (jeden) rok i 2 (dwa) miesiące pozbawienia wolności,-

II. na podstawie art. 63§1 kk na poczt orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 18 kwietnia 2014r.,-

III. zasądza od oskarżonego na rzecz oskarżyciela posiłkowego A. W. (1) kwotę 604,80 zł. tytułem poniesionych przez niego kosztów zastępstwa procesowego,-

IV. zwalnia oskarżonego od uiszczenia kosztów sądowych, a poniesione w sprawie wydatki zalicza na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

Na podstawie wyników przewodu sądowego ustalono następujący stan faktyczny:

W dniu 14 stycznia 2014 roku pokrzywdzony A. W. (1) po zakończonej pracy pojechał samochodem służbowym marki I. (...) o nr rej. (...) do sklepu (...) w N. . Po zaparkowaniu pojazdu na parkingu pokrzywdzony zamknął kluczykiem drzwi od strony kierowcy a następnie sprawdził zamknięcie drzwi od strony pasażera, po czym zabierając firmowe pieniądze w kwocie 3000 zł poszedł do sklepu. W tym czasie na parkingu tym znajdował się również oskarżony M. P. (1) wraz z inną osobą którzy obserwowali pokrzywdzonego, gdy A. W. (1) poszedł do sklepu udali się za nim, gdy zaobserwowali że w/w będzie dokonywał zakupów opuścili sklep, oskarżony podszedł do pojazdu którym przyjechał A. W. (1) i po uprzednim pokonaniu zamka w drzwiach dostał się do wnętrza kabiny pojazdu, przeszukał plecak leżący na siedzeniu w wyniku czego rozsypane zostały klucze w nim się znajdujące , po stwierdzeniu braku pieniędzy oskarżony opuściłabinę pojazdu . Po powrocie z zakupów pokrzywdzony po otwarciu drzwi od strony kierowcy zauważył, iż jego rzeczy znajdujące się uprzednio w plecaku są rozrzucone , A. W. podszedł do drzwi od strony pasażera i stwierdził, iż są one otwarte wobec czego wezwał Policję.

Na miejsce zdarzenia przyjechali funkcjonariusze Policji, pokrzywdzony wskazywał na ślady przeszukiwania wnętrza kabiny, następnie A. W. udał się samochodem do miejscowego Komisariatu Policji gdzie dokonano oględzin samochodu, w także wykonano próbę zamknięcia zamka drzwi przy użyciu oryginalnego klucza co okazało się niemożliwe.

W wyniku zdarzenia konieczne było dokonanie wymiany klamki w drzwiach od strony pasażera oraz wkładki zamka, czynności te wykonał A. W. (1) po uprzednim zakupieniu tych przedmiotów za środki finansowe firmy, wystawiona została stosowna faktura.

/ dowód: częściowo wyjaśnienia oskarżonego M. P. k. 44-45, 96, 162-163;

zeznania świadków: A. W. k. 2-6 , 162-163;

M.W. k. 173 odwrót;

protokół oględzin pojazdu k. 7-8;

dokumentacja fotograficzna k. 35

kserokopie dokumentów k. 167-169/

M. P. (1) był uprzednio wielokrotnie karany, między innymi wyrokiem Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie z dnia 15.01.2008r. sygn. akt IIK 457/07 za przestępstwo z art. 280§1 kk na karę 2 lat pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od 01 lipca 2007r. do 21 listopada 2007r., od 01 kwietnia 2009r. do 29 kwietnia 2009r. oraz od 28 kwietnia 2011r. do 28 maja 2012r.

/ dowód: dane o karalności k. 160-161;

odpisy wyroków k. 86-90;

dane o odbyciu kary k. 85/

Oskarżony M. P. (1) stojący pod zarzutem popełnienia czynu z art. 13 §1 kk i z art. 279§1 kk w zw z art. 64 §1 kk w toku dochodzenia przyznał się do winy i wskazał, iż wraz z inną osobą dokonywał kradzieży z samochodów dostawczych, odnośnie przedmiotowego zdarzenia podał, iż wraz z inną osobą przyjechał do N. , przejeżdżając ulica zauważyli samochód dostawczy wjeżdżający na parking sklepu (...) i licząc, iż kierowca ma przy sobie pieniądze z całego dnia pracy postanowili dokonać przestępstwa. Oskarżony wraz z inną osobą weszli za pokrzywdzonym do sklepu, dokonywali obserwacji jego zachowania a gdy A. W. dokonywał zakupów szybko opuścili teren sklepu, oskarżony wszedł do kabiny samochodu przez drzwi od strony pasażera i po stwierdzeniu że nie ma w niej pieniędzy szybko

wyszedł. Odnośnie sposobu wejścia do kabiny oskarżony podał, iż wydaje mu się, iż była otwarta jednak nie jest tego pewien z uwagi na dużą ilość tego typu zdarzeń. W toku kolejnego przesłuchania w czasie dochodzenia oskarżony wskazał, iż usiłował wraz z inną osobą dokonać kradzieży z tego samochodu, nie dokonywał włamania gdyż drzwi były otwarte.

W czasie rozprawy głównej oskarżony wyjaśnił, iż drzwi do kabiny były otwarte i po stwierdzeniu że nie ma w niej pieniędzy pochodzących z utargu opuścił kabinę niczego z niej nie zabierając.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd zważył, co następuje:

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego wina oskarżonego odnośnie zarzucanego mu czynu nie budzi wątpliwości. Oskarżony w toku dochodzenia i na rozprawie głównej przyznał fakt, iż krytycznego dnia znajdował się w kabinie samochodu którym poruszał się pokrzywdzony z zamiarem dokonania kradzieży wskazał jednak, iż nie dokonał włamania albowiem drzwi do kabiny od strony pasażera były otwarte. W tej części Sąd odmówił wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonego albowiem pozostają one w sprzeczności z zebraniem w sprawie materiałem dowodnym w postaci zeznań A. W. (1) oraz zgromadzonymi dokumentami. Wskazać należy, iż A. W. (1) zeznał, iż ma pewność co do tego iż drzwi kabiny były zamknięte gdyż przed opuszczeniem parkingu i udaniem się do sklepu sprawdzał je, świadek wskazał że zwraca szczególną uwagę na tą okoliczność gdyż w niedługim czasie przed zdarzeniem dokonano kradzieży na jego szkodę w podobnych okolicznościach, spowodowało to konieczność wymiany zamków – potwierdzone zostało to nadesłanymi kserokopiami rachunków, z tego też powodu pieniędzy pochodzących z transakcji dokonanych tego dnia nie pozostawił w kabinie pojazdu. Czynności w postaci oględzin samochodu nie wykazały widocznych uszkodzeń zamka, jednak z zeznań funkcjonariusza Policji wynika, iż podjęto próbę zamknięcia drzwi przy użyciu oryginalnego klucza i okazało się że zamek jest uszkodzony, po zdarzeniu ponownie dokonano wymiany zamka co potwierdzają nadesłane kserokopie rachunków. Wprawdzie dokumenty o których mowa wyżej nie zawierają wskazania, iż odnoszą się konkretnie do samochodu który pozostaje w dyspozycji A. W. (1) jednak wynika to z faktu, że w chwili ich wystawiania nie było to konieczne albowiem nie były sporządzone w celu ich przedstawienia przed Sądem. Podkreślić jednak należy, iż w piśmie przewodnim Sąd szczegółowo określił jakich okoliczności mają dokumenty te dotyczyć i w odpowiedzi przesłano stosowne kserokopie, treść tych dokumentów musi być oceniana w połączeniu z treścią zeznań A. W.. Zdaniem Sądu brak jest podstaw do postawienia tezy, iż świadek A. W. (1) ma interes w bezpodstawnym obciążaniu oskarżonego albowiem niezależnie od faktu, iż jest on dla niego osobą obcą, nie doszło do przywłaszczenia mienia tym samym kwestia zakresu odpowiedzialności oskarżonego nie miałaby żadnego znaczenia przy rozpatrywaniu ewentualnej odpowiedzialności pokrzywdzonego przed pracodawcą. Jednocześnie wskazać należy, iż oskarżony dopiero w kolejnych wyjaśnieniach zdecydowanie podał, iż drzwi kabiny były otwarte, początkowo wskazywał, iż tej okoliczności nie jest pewny tym samym nie można uznać aby wyjaśnienia w tej kwestii były jednoznaczne.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu z art. 13§1 kk w zw. z art. 279 §1 kk, przy czym przyjął iż został on popełniony w warunkach powrotu do przestępstwa określonych w art. 64§1 kk a mianowicie w ciągu pięciu lat od odbycia ponad 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za przestępstwo podobne gdyż oskarżony był uprzednio karany wyrokiem Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie z dnia 15.01.2008r. sygn. akt IIK 457/07 za przestępstwo z art. 280§1 kk na karę 2 lat pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od 01 lipca 2007r. do 21 listopada 2007r., od 01 kwietnia 2009r. do 29 kwietnia 2009r. oraz od 28 kwietnia 2011r. do 28 maja 2012r. i za to na podstawie art.14 §1 kk w zw. z art. 279 §1 kk w zw z art. 64§1 kk wymierzył karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności.

Przy wymiarze kary Sąd uwzględnił uprzednią karalność oskarżonego, popełnienie kolejnego występku w warunkach powrotu do przestępstwa, a także stopień społecznej szkodliwości czynu. Nadto przedmiotowy czyn został popełniony w okresie próby oznaczonej wyrokiem z dnia 18.06.2012 roku sygn. akt III K 931/11 za czyn z art. 279§1 kk i inne.

Sąd uznał, iż jedynie bezwzględna kara pozbawienia wolności spełni swoje funkcje prewencyjne i wychowawcze. Popełnianie kolejnych przestępstw mimo uprzednio orzeczonych i odbytych kar pozbawienia wolności wskazuje na

całkowite lekceważenie porządku prawnego, brak krytycznego stosunku do poprzednio popełnionych przestępstwa i wobec tego nie można postawić pozytywnej prognozy co do zachowania się oskarżonego w przyszłości i uznać, że kara z warunkowym zawieszeniem jej wykonania spełniłaby swoje cele. Nadto z okoliczności sprawy wynika, iż przedmiotowy czyn nie był zdarzeniem incydentalnym albowiem z wyjaśnień oskarżonego wynika, iż poruszał się samochodem po terenie okolic K. w celu dokonywania tego typu czynów, a przedmiotowy występki dokonany został po uprzedniej obserwacji pokrzywdzonego tym samym działanie sprawców było celowe i zaplanowane.

Zdaniem Sądu orzeczone kara jest współmierna do stopnia zawinienia i spełni swoje funkcje prewencyjne i wychowawcze.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 624§1 kpk.